

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218200324
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218200324.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v sporovej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičová 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpeného: JUDr. Soňa Pohovejová, advokátka, Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: G. U. F. O., D.. XX.XX.XXXX, XXX XX G. R. XXX, právne zastúpenej: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 1365,59 Eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej uloženia povinnosti zaplatiť mu sumu 1.365,59 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 25.5.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že žalobca a W. Š.Ý. uzatvorili poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. ŠKODA Fabia s účinnosťou od 1.10.2012 na dobu neurčitú. Dňa 6.11.2016 v čase približne o 12:50 hod. došlo medzi obcami Malcov a Gerlachov k dopravnej nehode zapríčinennej žalovanou, ktorá viedla vozidlo W. Š.. Pri dopravnej nehode žalovaná narazila do prednej časti tam sa pohybujúceho vozidla zn. BMW 318TDS, EČV: G., pričom došlo k usmrteniu O. H., a jeho spolujazdkyne N. N., ťažkej ujme na zdraví osôb sediacich na zadnom sedadle vozidla zn. BMW a ťažkej ujme na zdraví žalovanej. Tvrdil, že žalovaná použila na jazdu vozidlo s ojazdenými pneumatikami pod prípustnú mieru ich opotrebovania. Spoločnosť VOTUM Centrum Odškodnení, a.s. (konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom VOTUM a. s., organizačná zložka zahraničnej osoby) ako splnomocnený zástupca pozostalého O. N. vyzvala žalobcu na zaplatenie sumy celkom vo výške 1.811,59 EUR titulom náhrady nákladov spojených s pohrebom N. N., na základe čoho žalobca splnomocnenému zástupcovi pozostalého poukázal dňa 20.12.2016 sumu 500,00 EUR titulom preddavku na pohreb N.I. N., dňa 01.03.2017 sumu 865,59 EUR a dňa 28.06.2017 sumu 3,10 EUR, obidve titulom náhrady nákladov spojených s jej pohrebom. Právne žalobu odôvodnil § 12 ods. 2 písm. d) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“). Uvádza, že nakoľko žalovaná jazdila s vozidlom, ktoré bolo vybavené ojazdenými pneumatikami pod prípustnú mieru ich opotrebovania a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou, žalobcovi vznikol proti nej nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za ňu vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Z tohto dôvodu vyzval

žalovanú výzvou zo dňa 01.05.2017 na náhradu poskytnutého plnenia vo výške 1.365,59 EUR (ktorá suma predstavuje 100 % z vyplateného poistného plnenia), a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 09.05.2017. Pretože žalovaná dlžnú sumu nezaplatila v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, dostala sa dňa 25.05.2017 do omeškania.

3. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom odpore proti platobnému rozkazu zo 04.05.2018 a následnom vyjadrení k žalobe zo 06.08.2018 vo veci samej uvádzala, že žalobcom citovaný § 12 ods. 2 písm. d) zákona o povinnom zmluvnom poistení predpokladá technickú nespôsobilosť motorového vozidla, avšak aby sa mohlo uplatniť postihové právo poisťovňa musí mať preukázané, že vodič motorového vozidla vedel o technickej nespôsobilosti motorového vozidla, t.j. poisťovňa musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne vedomosti vodiča a príčiny vzniku škody. Tvrdila, že žalobca však nijako nepreukázal vedomosť žalovanej o zlom technickom stave motorového vozidla, pričom vedomosť o technickej nespôsobilosti motorového vozidla zo strany poisteného je *conditio sine qua non* úspešného uplatnenia regresného nároku žalobcu v tomto konaní. Poukázala na to, že žalobca vedomosť žalovanej v žalobe nielen že nepreukázal, ale ju ani netvrdí. Ďalej uvádzala, že v čase vzniku škodovej udalosti bola ešte len začínajúcou vodičkou s ani nie polročnými skúsenosťami a navyše nebola ani prevádzkovateľkou motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, preto nevedela a nemohla vedieť o skutočnosti, že pneumatiky na motorovom vozidle nespĺňajú stanovenú hĺbku dezénu a vzhľadom na absenciu vedomostnej zložky ani nepredvídala možnosť spôsobenia škody. Citovala tiež § 6 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), v zmysle ktorého je povinnosťou prevádzkovateľa vozidla neumožniť použitie vozidla technicky nespôsobilého na premávku na pozemných komunikáciách. V danom prípade bol prevádzkovateľom motorového vozidla priateľ žalovanej, ktorý žalovanej ako neskúsenej vodičke zveril svoje motorové vozidlo na jazdu, pričom žalovaná nemala akúkoľvek vedomosť o tom, že motorové vozidlo nie je technicky spôsobilé na jazdu. V dobrej viere bola presvedčená o bezchybnom technickom stave tohto motorového vozidla, o ktorý sa výlučne staral jeho majiteľ (prevádzkovateľ). Žalovaná vôbec nepredpokladala, že by jej priateľ (prevádzkovateľ) poskytol motorové vozidlo, ktorým by ohrozil jej život a zdravie a ak by takúto vedomosť mala, určite by jeho použitím neohrozila svoj život a zdravie, ako aj život a zdravie ostatných účastníkov cestnej premávky. Rovnako namietala, že poisťovateľ by mal vydať regresné smernice, ktoré by odstupňovali výšku postihu vzhľadom na jednotlivé skutkové prípady a nie uplatňovať si automaticky plnú výšku náhrady poistného plnenia. Žiadala tak žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a žalobcu zaviazat' k náhrade trov konania. V procesnej rovine namietala, že platobný rozkaz z 19.03.2018 jej nebol doručený do vlastných rúk v súlade s § 266 Civilného sporového poriadku, pretože ho nesprávne prevzal jej otec, ktorý od nej má len plnomocenstvo na preberanie poštových zásielok. O doručení platobného rozkazu bola svojím otcom upovedomená až 22.04.2018.

4. Žalobca bol uznesením č.k. 7Csp/11/2018-85 z 08.08.2018, doručeným jeho splnomocnenému zástupcovi 13.08.2018 vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od jeho doručenia k vyjadreniu žalovanej, ktoré bolo doručené súdu 07.08.2018 vyjadril, uviedol prípadné ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, to všetko s poučením, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy nemusí súd prihliadnuť. Rovnako bol uvedením obsahu § 153 v spojení s § 149 Civilného sporového poriadku aj napriek svojmu kvalifikovanému právnenému zastúpeniu poučený o povinnosti strany konania uplatniť prostriedky procesného útoku včas. Žalobca sa v súdom stanovenej lehote k doručenému vyjadreniu žalovanej k žalobe nevyjadril, a až tri dni pred dňom prvého termínu pojednávania nariadeného na 14.01.2019 o 9.30 hod. a oznámení predbežného právneho posúdenia veci konajúcim súdom (prípís z 28.11.2018 s výzvou žalobcovi na oznámenie, či na podanej žalobe trvá) doručila jeho právna zástupkyňa stanovisko, v ktorom tvrdil, že svoj nárok čo do právneho základu i výšky riadne preukázal a obranu žalovanej označil za účelovú s poukazom na to, že v danom prípade sa nejednalo o skrytú vadu na vozidle (porucha bŕzd), ale o ojazdenú pneumatiku, ktorá je na vozidla viditeľná. Poukazoval na to, že žalovaná si ako prevádzkovateľ vozidla mala preveriť, či vozidlo je v riadnom technickom stave, ktorú povinnosť žalovaná pred jazdou zanedbala. Poukazujúc na § 4 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke a § 2 ods. 2 vyhlášky č. 464/2009 Z. z. Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „vyhláška“) tvrdil, že žalovaná ako vodička mala svoje povinnosti poznať. Preto žalovanú neospravedlňuje, že si pred jazdou vozidlo neskontrolovala. Vo svojom stanovisku pritom výslovne konštatovala, že nepodáva nové návrhy na vykonanie dokazovania. Záverom tvrdila, že odpor proti platobnému rozkazu nebol žalovanou doručený včas a preto mal súd podaný odpor ako oneskorený odmietnuť.

5. Pri prednesoch na pojednávaní konanom 28.02.2019 žalobca k obrane žalovanej navyše argumentoval, že je bez právneho významu, ak sa žalovaná bez akéhokoľvek relevantného dôvodu spoliehala na to, že vozidlo je v dobrom technickom stave. Tiež uvádzal, že je povinnosťou vodiča pred prevádzkou motorového vozidla skontrolovať technický stav vozidla a že v trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok, v ktorom sa konštatuje príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a nedostatočnou hĺbkou dezénu na pneumatikách. Poukazoval na to, že žalovaná porušila ustanovenie § 6 ods. 1 zákona o cestnej premávke, ako aj § 5 ods. 10 vyhlášky, kde je uvedená hĺbka dezénu pneumatiky a že žalovaná pri svojej jazde porušila najvyššiu prípustnú rýchlosť v úseku, kde sa stala dopravná nehoda. Zároveň tvrdil, že z princípov zodpovednosti za škodu dôkazné bremeno je na strane žalovanej, ktorá sa zo svojej zodpovednosti môže prípadne vyviniť.

6. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní konanom 28.02.2019 navyše v podstatnom uvádzal, že ani z trestného konania nevyplýva, že by žalovaná vedela o technickej nespôsobilosti motorového vozidla, ktoré použila, keďže nebola prevádzkovateľom motorového vozidla. Uvádzal, že strana žalovanej nespochybňuje príčinnú súvislosť medzi technickou nespôsobilosťou motorového vozidla a dopravnou nehodou, tak ako bola zistená v trestnom konaní znaleckým dokazovaním. V rámci svojej argumentácie poukazoval na obsah výpovedí žalovanej a vlastníka (prevádzkovateľa) motorového vozidla v trestnom konaní a obsah znaleckého posudku č. 4/2017 vypracovaného znalcom L. M. Z., z ktorého má vyplývať konštatovanie, že ak by vodička bola skontrolovala vozidlo pred samotným zahájením jazdy, mala vytvorené podmienky pre rozpoznanie, že dezén pneumatík je výrazne zjazdený, avšak pre samotné posúdenie hĺbky drážky bola potrebnejšia kontrola pneumatík vozidla, pričom vzhľadom na dobu, po ktorú bola žalovaná držiteľkou vodičského oprávnenia, táto nemusela mať dostatočné odborné vedomosti na to, aby vedela, že k jazde použije vozidlo technicky nespôsobilé. Tvrdil tiež, že povinnosť kontroly pneumatík a zabezpečenie spôsobilých pneumatík na vozidle je povinnosťou prevádzkovateľa vozidla. Zo strany žalobcu nebol v žalobe uvedený a dostatočným spôsobom vymedzený skutkový stav, pričom dôkazné bremeno ohľadne preukázania vedomosti o technickej nespôsobilosti vozidla je celkom jednoznačne na strane žalobcu, ktorý v konaní neprodukoval žiadne dôkazy na splnenie tejto svojej povinnosti.

7. Pokiaľ ide o postup súdu pred prejednaním veci, žiada sa uviesť, že prvoinštančný súd vydal vo veci 19.03.2018 platobný rozkaz, ktorý pri jeho doručovaní žalovanej prevzal dňa 04.04.2018 otec žalovanej (uvedené potvrdzuje obsah doručky obsiahnutej v spise). Žalovaná podala cestou svojho právneho zástupcu dňa 07.05.2018 odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom okrem meritórnych námietok tvrdila neúčinnosť doručenia platobného rozkazu poukazom na rozpor s § 266 Civilného sporového poriadku. Súd vydaný platobný rozkaz zrušil uznesením č. k. 7Csp/11/2018-71 z 24.05.2018, právoplatným 11.06.2018 z dôvodu včas podaného odporu proti platobnému rozkazu. K následným námietkam žalobcu voči tomuto procesnému postupu súd uvádza, že v predmetnom prípade nebolo preukázané (a v tomto smere nebol z jeho strany ani včas navrhnutý žiaden dôkaz), že by bol v čase doručovania platobného rozkazu otec žalovanej riadne splnomocnený podľa § 89 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) na zastupovanie žalovanej v tomto sporovom konaní (a to hlavne na podanie odporu proti platobnému rozkazu), o ktorého začatí do času sporného doručenia platobného rozkazu žalovaná nevedela. Podľa medzi stranami nerozporovaných tvrdení, splnomocnenie udelila žalovaná svojmu otcovi len na preberanie poštových zásielok evidentne podľa Poštových podmienok, čo však nemožno zamieňať so splnomocnením, ktoré by bola oprávnená udeliť zástupcovi podľa označených ustanovení C.s.p. na celé konanie alebo na jednotlivé úkony. Z Poštových podmienok - Všeobecnej časti (vnútroštátny styk), konkrétne bodu 6.2.5. písmena e) týchto podmienok (viac na <https://www.posta.sk/subory/36961/postove-podmienky-vseobecna-cast-vnutrostatny-styk.pdf>) vyplýva, že rozsah splnomocnenia môže byť vymedzený tromi spôsobmi, a to ako splnomocnenie na preberanie zásielok, okrem zásielok so službou "Do vlastných rúk" alebo ako splnomocnenie na preberanie zásielok, vrátane zásielok so službou "Do vlastných rúk" alebo ako splnomocnenie na všetky právne úkony (je považované za splnomocnenie na preberanie zásielok vrátane zásielok so službou „Do vlastných rúk“). Napriek zmene procesného predpisu sú v takýchto prípadoch stále aplikovateľné princípy vychádzajúce z rozhodovacej praxe najvyššej súdnej autority, akým je Najvyšší súd Slovenskej republiky. Ten v uznesení sp. zn. 5Cdo 36/2008 zo 4.8.2008 uviedol: "Ak nebola písomnosť doručená správne podľa zákonných predpisov, má to priamo za následok nezákonnosť doručenia, s ktorou vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky; ak došlo k vadnému doručeniu rozhodnutia alebo ho súd vôbec opomenul doručiť, nemôže rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť."

Splnenie požiadavky riadneho doručenia je obzvlášť dôležité v tzv. rozkaznom konaní, výsledkom ktorého je vydanie platobného rozkazu. Toto konanie, keďže ide skrátenej proces, vyžaduje, aby platobný rozkaz bol doručený do vlastných rúk žalovanému; jeho náhradné doručenie je vylúčené. Zásada rovnosti účastníkov tohto konania je prvýkrát realizovaná až doručením platobného rozkazu žalovanému, pretože až týmto úkonom je mu daná možnosť prejavíť svoju vôľu a vyjadriť sa k veci. Splnomocnenie plnoletej osoby, aby za adresáta prijímala jemu adresované zásielky, podľa čl. 42 ods. 1 Poštových podmienok k službám, ktoré podľa zákona č. 507/2001 Z.z. o poštových službách v znení neskorších predpisov poskytuje Slovenská pošta, a.s., nemožno považovať za zastupovanie v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, lebo v prípade takého plnomocnenstva nemá splnomocnenec procesnoprávne postavenie zástupcu podľa § 27 O.s.p., preberá zásielky, ktoré sú zasielané adresátovi (... "aby za neho prijímala jemu adresované zásielky, ..."), teda nie jemu - splnomocnencovi. Ak platobný rozkaz bol doručený osobe odlišnej od účastníka, ktorá nie je zástupcom s plnomocnenstvom pre celé konanie podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, nemožno ho považovať za doručený, a to ani vtedy, ak sa (prípadne) zhodou okolností dostal do rúk účastníka, ktorému bol určený." Na citované rozhodnutie sa odvoláva aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 4/2014 z 13.5.2014. Súd preto dospel k záveru, že žalovaná neprevzala platobný rozkaz č.k. 7Csp/11/2018-62 z 19.03.2018 vydaný Okresným súdom Bardejov do vlastných rúk tak, ako to predpokladá ustanovenie § 266 C.s.p. K splnomocneniu právneho zástupcu žalovanej na jej zastupovanie v konaní došlo až 02.05.2018 (č.l. 68 spisu), pričom je potrebné podotknúť, že ide o osobu odlišnú od osoby, ktorá reálne platobný rozkaz prevzala. Preto pokiaľ ešte pred účinným doručením platobného rozkazu žalovanej táto voči platobnému rozkazu podala odôvodnený odpor, súd konštatuje, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný ešte pred uplynutím lehoty na podanie odporu proti nemu a v dôsledku toho platobný rozkaz nemohol nadobudnúť právoplatnosť. Bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, kedy by súd napriek neúčinnému doručeniu platobného rozkazu žalovanej tento opätovne účinným spôsobom doručoval, hoci by bol v konaní už zo strany žalovanej podaný odpor proti platobnému rozkazu, ktorým namieta dôvodnosť uplatňovaného nároku. Preto má súd za to, že postup, ktorým zrušil platobný rozkaz pre podaný odpor bol procesne správny a zodpovedal zmyslu procesných ustanovení o platobnom rozkaze zakotvených v § 265 a nasl. C.s.p.

8. Na prerokovanie veci súd nariadil pojednávanie najskôr na deň 14.01.2019 o 9.30 hod, ktoré bolo na žiadosť právnej zástupkyne žalobcu doručenej toho istého dňa v ranných hodinách odročené pre náhlu zdravotnú prekážku na jej strane vzniknutej bezprostredne pred termínom pojednávania. Súd tak za prítomnosti právneho zástupcu žalovanej odročil termín pojednávania na deň 28.02.2019 o 10.00 hod. a následne uznesením o vedení konania č.k. 7Csp/11/2018-104 zo 14.01.2019, právoplatným 21.01.2019, uložil právnej zástupkyňi žalobcu, aby sa na nasledujúcom pojednávaní nariadenom súdom nechala zastúpiť iným advokátom v prípade, ak sa na neho napriek predvolaniu riadne nedostaví a žalobca bude trvať na svojom právnom zastúpení. Na pojednávanie nariadené na 28.02.2019 o 10.00 hod. súd predvolal právnu zástupkyňu žalobcu (doručenie predvolania na pojednávanie vykázané 21.01.2019), ako aj právneho zástupcu žalovanej (termín pojednávania vzal na vedomie dňa 14.01.2019), pričom na pojednávanie sa ustanovil zamestnanec žalobcu, ktorý preukázal oprávnenie konať za žalobcu pred súdom (č.l. 110 spisu) a právny zástupca žalovanej. Právna zástupkyňa žalobcu sa na pojednávanie neustanovila, svoju neprítomnosť neospravedlnila, odročenie pojednávania včas nežiadala, pričom žalobca zastúpený svojim zamestnancom oprávneným za žalobcu konať pred súdom netrval odôvodnene na svojom právnom zastúpení a na konaní v prítomnosti právnej zástupkyne. Rovnako neprítomná bola na pojednávaní aj žalovaná, ktorej výsluch nebol do toho času žiadnou stranou navrhovaný a na termín pojednávania ani v zmysle § 178 ods. 1 C.s.p. nebola predvolávaná (postačovalo predvolanie jej právneho zástupcu). Preto súd rozhodol, že bude konať v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobcu a žalovanej a pojednávanie otvoril.

9. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie dôkazmi, ktoré boli stranami navrhnuté včas a to oboznámením poisťnej zmluvy z 01.10.2012 č. XXXXXXXXXX na č.l. 8, informáciou o podmienkach uzavretia poisťnej zmluvy z 01.10.2012 na č.l. 9, reláciou dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody zo dňa 18.01.2018 na č.l. 10-13, uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bardejov, oddelenia kriminálnej polície ČVS: ORP-400/VYS-BJ-2016 zo dňa 30.01.2017 na č.l. 14-16, oznámením o škodovej udalosti poškodeným zo dňa 19.04.2017 na č.l. 17, oznámeniami splnomocneného zástupcu poškodeného žalobcovi zo dňa 21.11.2016, 09.12.2016 a 12.04.2017 na č.l. 18-20, oznámením o poistnom plnení zo dňa 21.12.2016 na č.l. 21 s dôkazom o platbe žalobcu na č.l. 22, faktúrou č. 1692016 zo dňa 08.11.2016 na č.l. 23, faktúrou č. 1712016 zo dňa 09.11.2016 na č.l. 24-25, dokladmi o zaplatení

na č.l. 26-29, oznámením o poistnom plnení zo dňa 02.03.2017 na č.l. 30 spolu dôkazom o platbe žalobcu na č.l. 31 a dokladom o zaplatení na č.l. 32, oznámením o poistnom plnení z 29.06.2017 na č.l. 33 spolu s dokladom o platbe žalobcu na č.l. 34, výzvou na zaplatenie náhrady adresovanej žalovanej z 01.05.2017 na č.l. 38 spolu s doručenkou na č.l. 39.

10. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobcom na pojednávaní konanom 28.02.2019 a to oboznámením trestného spisu vo veci trestného stíhania žalovanej, ani v ňom obsiahnutého znaleckého posudku z odboru cestná doprava a ani výsluch žalovanej, nakoľko všetky tieto návrhy na vykonanie dôkazov neboli žalobcom navrhnuté včas, keďže ich mohol označiť už skôr, ak by starostlivo konal so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania - konkrétne v lehote na podanie repliky proti vyjadreniu žalovanej, ktorú mu súd umožnil podľa § 167 ods. 3 C.s.p. podať v lehote 15 dní od doručenia uznesenia č.k.7Csp/11/2018-85 z 8.8.2018. Súd k svojmu rozhodnutiu zamietnuť tieto žalobcom oneskorene podané návrhy na vykonanie dôkazov uvádza, že trestný spis tunajšieho súdu sp. zn. 2T/110/2017 ani nebolo možné ku dňu termínu pojednávania pripojiť, keďže tento bol v čase jeho konania v súvislosti so žiadosťou žalovanej o udelenie milosti predložený Ministerstvu spravodlivosti SR a súdu bol k dispozícii len zberný obal tohto spisu obsahujúci rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/110/2017-460 z 24.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/9/2018-499 z 10.5.2018 a skrátenú obžalobu podanú vo veci bez zápisníc o výsluchoch žalovanej, W. Š.Ý. a iných osôb, ako aj označeného znaleckého posudku. Rovnako nebolo možné na nariadenom pojednávaní ani vypočuť žalovanú, keďže táto na pojednávanie vzhľadom na svoje právne zastúpenie v konaní nebola vôbec predvolaná, pričom jej návrh na výsluch nebol žalobcom, ani jeho právnu zástupkyňou vopred požadovaný a odôvodnený. Návrhy na vykonanie dôkazov sú prostriedkami procesného útoku (§ 149 C.s.p.), na ktoré súd nemusí prihliadnuť, ak neboli predložené včas a to najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 C.s.p.). Zároveň súd zastáva názor, že ani týmito (žalobcom oneskorene navrhnutými) dôkazmi by neboli preukázané žiadne také nové podstatné skutočnosti, ktoré by mohli zvrátiť vo veci realizované právne posúdenie prípadu. Žalovaná totiž počas celého doterajšieho konania popierala svoju vedomosť o nedostatočnej hĺbke dezénu na pneumatikách poisteného vozidla, preto nemožno dôvodne očakávať navrhovaným výsluchom preukázanie opaku, ďalej znalecký posudok z odboru cestnej dopravy vypracovaný v trestnom konaní bol jedným z dôkazov preukazujúcim príčinnú súvislosť medzi technickou nespôsobilosťou žalovanou vedeného motorového vozidla a vznikom dopravnej nehody, ktorú ani žalovaná v konaní nepopierala. Znalecké skúmanie z tohto odboru však nemohlo byť už zo samej podstaty zamerané na preukázanie vedomostnej zložky žalovanej o technickom stave použitého motorového vozidla, ale len na mechanizmus vzniku dopravnej nehody a ustáleniu jej príčin. Napokon pre záver o trestnej zodpovednosti žalovanej postačovalo preukázanie nedbanlivostného zavinenia, ktoré pre prijatie trestnej zodpovednosti nevyžaduje preukázanie vedomosti páchatela, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, pričom z vlastnej činnosti (obsahu rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/110/2017-460 z 24.11.2017) je súdu známe, že v trestnom konaní pred súdom nebolo vzhľadom na vyhlásenie žalovanej (v postavení obžalovanej) o uznaní viny vykonané v tejto časti akékoľvek dokazovanie, pretože táto hneď v úvode súdneho konania priznala spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a tak bolo súdom vykonané len dokazovanie, pokiaľ ide o uloženie trestu za súdené trestné činy. Ani z opisu skutku obsiahnutého v označenom rozsudku nevyplýva čo len náznak o vedomosti žalovanej týkajúcej sa hĺbky dezénu technicky nespôsobilých pneumatík použitých na ňou vedenom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, ev. č. N.. Odročenie pojednávania za účelom vykonania týchto dôkazov by tak bolo podľa názoru súdu v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania.

11. Na základe vykonaného dokazovania (a medzi stranami nesporných tvrdení) je potrebné považovať za preukázané, že žalovaná dňa 06.11.2016 v čase okolo 12:50 ako vodička viedla motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, ev. č. N., na ktorom použité pneumatiky nespĺňali hĺbku stanoveného dezénu na ceste č. I/77 medzi obcami Malcov a Gerlachov v kilometri 46,35 v smere na Bardejov, kde neprispôsobila rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, v dôsledku čoho pri prejazde pravotočivej zákruty na mokrej vozovke dostala s vozidlom šmyk, vozidlo sa stalo neovládateľné, prešla ním do protismernej časti vozovky, kde v šmyku narazila do prednej časti oproti idúceho osobného motorového vozidla zn. BMW 318 TDS, ev. č. G., v ktorom N. N. ako spolujazdkyňa sediaci na prednom sedadle utrpela zranenia, na následky ktorých na mieste zomrela. Žalobcom tvrdenú príčinnú súvislosť medzi uvedenou dopravnou nehodou a ňou spôsobenou škodou a motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia, ev. č. N. použitým žalovanou, ktorého technická spôsobilosť pri použitých pneumatikách nezodpovedala

podmienkam na používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu žalovaná v konaní nespochybňovala.

12. Podľa predloženej poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 01.10.2012 W. Š., ako poisťník a žalobca ako poisťovateľ uzavreli na obdobie od 01.10.2012 do 01.10.2013 poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Fabia číslo technického preukazu A., VIN: H., EČV: N.. Z oznámenia o škodovej udalosti poškodeným z 19.04.2017 (č.l. 17) súdu vyplynulo, že držiteľom motorového vozidla zn. Škoda Fabia N., ktorým bola škoda spôsobená bol W. Š. a vodičkou vozidla bola v čase nehody žalovaná. Uvedené skutkové tvrdenia žalovanej žalobca v konaní nespochybňoval. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že pozostalý O. N. po nebohej N. N. si uplatnil cestou splnomocnenca nárok na náhradu škody - vecných nákladov súvisiacich s pohrebom a ošatením pozostalých v celkovej sume 1.811,59 Eur (1.706,22 + 92,97 + 12,40 Eur) a žalobca z tohto titulu za poisteného vyplatil sumu 1.368,69 Eur (500 + 865,59+ 3,10 Eur). Vyplatenie tejto sumy žalobcom ako náhrady škody za poisteného nebolo žalovanou v konaní spochybnené.

13. Podľa § 2 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťníkom sa rozumie ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti a poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

14. Podľa § 3 ods. 1 prvá veta zákona o povinnom zmluvnom poistení, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

17. Podľa § 12 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ má proti poistenému, ktorý nie je poisťníkom, nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak

- a) spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20190101>>
- b) spôsobil škodu prevádzkou motorového vozidla, ktoré použil neoprávnene,
- c) viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia alebo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlo uloženého súdom alebo iným príslušným orgánom,
- d) spôsobil škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedel, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20190101>>a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou,
- e) vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu,
- f) porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poisťnou udalosťou,
- g) spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4,
- h) sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky.

18. Podľa § 2 písm. am) zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prevádzkovateľom vozidla sa rozumie vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ osvedčenia o evidencii časť I a časť II, ktorí sú zapísaní v osvedčení o evidencii časť I a časť II a oprávnení rozhodovať o použití vozidla, alebo vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ technického osvedčenia vozidla, ktorí sú oprávnení rozhodovať o používaní vozidla,

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke je vodič povinný použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať v cestnej premávke.

20. Podľa § 6 ods. 2 zákona o cestnej premávke prevádzkovateľ vozidla nesmie prikázať ani dovoliť, aby sa na jazdu použilo vozidlo, ktoré vrátane nákladu alebo jeho upevnenia nespĺňa ustanovené podmienky.

21. Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky, vozidlo prevádzkované v cestnej premávke musí byť v riadnom technickom stave. Riadnym technickým stavom vozidla sa rozumie stav, v ktorom vozidlo spĺňa technické požiadavky ustanovené pre vozidlá prevádzkované v cestnej premávke.

22. Predmetom konania je nárok na náhradu poistného plnenia podľa § 12 ods. 2 písm. d) zákona o povinnom zmluvnom poistení ku dňu vzniku škody. Ide o originálny nárok poisťovateľa proti poistenému z poistného vzťahu majúci charakter regresný. Nejde teda o odvodený nárok od práva poisteného z titulu prechodu práva poisteného na poisťovateľa proti tretej osobe na vrátenie vyplatenej sumy, pričom tento nárok nemá charakter nároku na náhradu škody. Ako vyplýva z vyššie citovaného § 4 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uvedeného v poistnej zmluve. V danom prípade aj na žalovanú, ktorá síce vo vzťahu k žalobcovi nie je poisníkom, ale ako vodička poisteného a ňou oprávnené použitého motorového vozidla, ktorého jazdou bola škoda spôsobená, je osobou poistenou, keďže je osobou zodpovednou za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uvedeného v poistnej zmluve. V dôsledku tejto poistnej udalosti mala žalovaná ako poistená právo, aby žalobca ako poisťovateľ za ňu nahradil poškodeným uplatnené a preukázané nároky - v tomto prípade nárok na náhradu vecnej škody vo forme preukázaných nákladov spojených s pohrebom N. N.. Žalobca tak aj urobil a poukázal cestou splnomocneného zástupcu pozostaleho O. N. celkovo sumu 1.368,69 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatnil voči žalovanej postupom podľa ust. § 12 ods. 2 písm. d) zákona o povinnom zmluvnom poistení, teda z dôvodu, že táto spôsobila škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedela, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie na pozemných komunikáciách a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou.

23. Z obsahu a zmyslu § 12 ods. 2 písm. d) zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktoré je právnym základom pre uplatnenie žalovaného nároku vyplýva, že nárok na náhradu poistného plnenia má poisťovateľ za splnenia (preukázania) dvoch skutočností - skutočností, že technická spôsobilosť motorového vozidla nezodpovedala podmienkam na používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu (po zrušení zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách sa nepochybne má na mysli zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a na neho nadväzujúce ostatné právne predpisy) a táto bola v príčinnej súvislosti so vznikom škody a tiež vedomosti poisteného, ktorý škodu spôsobil o tejto technickej nespôsobilosti ním použitého motorového vozidla.

24. Žalobca dôvodnosť uplatneného nároku preukazoval predovšetkým uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície v Bardejove ČVS: P.-XXX/VYS-N.-XXXX R. XX.X.XXXX o začatí trestného stíhania žalovanej z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona spáchaného v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, obsahom poistnej zmluvy a listinných dokladov preukazujúcich výšku žalobcom poskytnutého plnenia. Z priebehu konania vyplýva, že medzi stranami bolo nesporné, že technická spôsobilosť motorového vozidla, ktoré žalovaná použila nezodpovedala podmienkam na jeho používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu tým, že na ňom boli použité pneumatiky, ktoré nespĺňali stanovenú hĺbku dezénu a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou

škodou. Sporným medzi stranami však zostalo, či žalovaná o tejto technickej nespôsobilosti motorového vozidla, ktorým škodu spôsobila, aj skutočne vedela.

25. Dôkazné bremeno tvrdených a medzi stranami sporných skutočností je na tej strane konania, ktorá v ňom konkrétne skutkové tvrdenia produkuje a mieni nimi uplatnený právny nárok preukázať. Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý je určený výsledkom vykonaného dokazovania. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia (§ 132 v spojení s § 185 ods. 1 C.s.p.). Kto tvrdí ten dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že žalovaná vedela, že technická spôsobilosť ňou použitého motorového vozidla, ktorým škodu spôsobila, nezodpovedá ustanoveným podmienkam na používanie v cestnej premávke podľa osobitného predpisu mal teda v konaní žalobca. Nedôvodné sú preto jeho námietky, že dôkazné bremeno o vedomosti žalovanej o technickej nespôsobilosti ňou použitého vozidla má žalovaná, pretože pokiaľ žalobca tvrdí splnenie podmienok pre aplikáciu § 12 ods. 2 písm. d) zákona o povinnom zmluvnom poistení, musí svoje tvrdenia aj preukázať a na ich preukázanie včas označiť konkrétne dôkazy. Zo žiadneho ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení nevyplýva, že by sa táto vedomosť osoby, ktorá škodu spôsobila prezúmavala. Uplatňovaný nárok totiž nemá charakter nároku na náhradu škody založenej na objektívnej zodpovednosti osoby za vznik škody zodpovednej, ale regresného (postihového) nároku poisťovateľa v zákonom prezumovaných a konkrétne definovaných prípadoch. Tie postihujú pod jednotlivými písmenami § 12 ods. 1, resp. ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení len najväčšie porušenia povinností poisteného.

26. V danom prípade súd po vyhodnotení vo veci včas navrhnutých dôkazov dospel k záveru, že žalobca nepreukázal vedomosť žalovanej ako osoby poistenej o tom, že v cestnej premávke použila technicky nespôsobilé vozidlo, teda subjektívnu skutočnosť vyžadovanú označeným ustanovením zákona o povinnom zmluvnom poistení, s poukazom na ktorý si uplatňoval svoj nárok. Na preukázanie tejto subjektívnej vedomosti síce nemožno za každých okolností vyžadovať existenciu priamych dôkazov, pretože v takýchto prípadoch ide o posúdenie psychického stavu osoby poistenej, avšak navrhnuté a vykonané dôkazy by mali objektívne preukazovať konkrétne skutočnosti (hoci aj len nepriamo) svedčiace o prítomnosti požadovanej vedomostnej zložky u žalovanej. Pre záver o jej existencii na strane žalovanej nepostačuje poukaz na to, že žalovaná ako vodička porušila niektorú z povinností ustanovených právnymi predpismi, napr. § 4 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke použiť na jazdu vozidlo, ktoré možno použiť v cestnej premávke a ani tvrdenia, že musela vedieť o technickej nespôsobilosti na motorovom vozidle použitých pneumatík, alebo o viditeľnosti ich opotrebenia. Poznatelnosť opotrebenia použitých pneumatík voľným okom totiž automaticky neznamená, že vodič má vedomosť o tom, že tieto nezodpovedajú technickým požiadavkám na ich prevádzku. Súd súhlasí s argumentáciou prednesenou žalovanou, že pre vedomosť o technickej nespôsobilosti použitých pneumatík by žalovaná musela vykonať konkrétne meranie a na základe neho ich podrobnejšie posúdenie. Preto je žalobcom predloženú argumentáciu potrebné hodnotiť ako právne irelevantnú. Žalobca vo svojej podstate neprodukoval včas žiadne dôkazy na preukázanie vedomostnej zložky žalovanej o technickej nespôsobilosti použitého vozidla, a takýmito dôkazmi neboli ani oneskorene navrhované dôkazy, ktorých vykonanie súd vychádzajúc zo zmyslu § 153 ods. 2 C.s.p. v konaní nepripustil, pretože by boli v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania (dôvody tohto postupu súdu boli podrobne objasnené už vyššie).

27. Mimo vykonaného dokazovania súd pri tomto svojom závere prihliadal aj na skutočnosti známe z jeho vlastnej činnosti - konkrétne na výsledok trestného konania vedeného proti žalovanej majúceho základ v danej dopravnej nehode a to na obsah rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/110/2017-460 z 24.11.2017 (existujúceho už v čase podania žaloby) ako aj rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/9/2018-499 z 10.5.2018, pretože v zmysle § 193 C.s.p. je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, teda aj odsudzujúcim rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa zo dňa 24.11.2017 č. k. 2T/110/2017-460 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/9/2018-499 z 10.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.5.2018. Pod viazanosťou v občianskom súdnom konaní treba rozumieť nielen viazanosť výrokom o vine, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou Trestným zákonom (R35/1993). Rozsah viazanosťi rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Z označených rozsudkov vyplýva, že žalovaná bola

v trestnom konaní uznaná vinnou z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, t.j. že inému z nedbanlivosti spôsobila smrť a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, t.j. že inému opäť z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania. Trestný zákon charakterizuje, že trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel vedel, že môže spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Tu súd poznamenáva, že pre účely trestného konania pre naplnenie skutkovej podstaty nedbanlivostného trestného činu nie je podstatné, či ide o vedomú, resp. nevedomú nedbanlivosť, vždy ide o nedbanlivostný a nie úmyselný trestný čin. Na základe skutočností známych z vlastnej činnosti súd konštatuje, že ani zo skrátenej obžaloby podanej v označenom trestnom konaní, ani z obsahu označených rozsudkov okresného súdu a krajského súdu nevyplýva žiaden poznatok o vedomosti žalovanej o technickej nespôsobilosti ňou použitého vozidla. Žalovaná uznala vinu hneď na začiatku súdneho procesu a preto súdy nevykonali dokazovanie o vine, teda dokazovanie sa nevedlo ani v smere preukázania konkrétnej formy nedbanlivosti. Krajský súd svojím rozsudkom preskúmajúc výrok o uloženom treste len zostril žalovanej uložený trest dospejúc k záveru o neprítomnosti poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d) a n) Trestného zákona, čo však prítomnosť skúmaného subjektívneho predpokladu vzniku uplatneného regresného nároku žalobcu žiadnym spôsobom u žalovanej nepreukazuje. Skutočnosť, že žalovaná bola v trestnom konaní odsúdená pre spáchanie trestného činu z dôvodu porušenia konkrétnych zákonmi Slovenskej republiky ustanovených povinností nie je postačujúca pre záver o splnení všetkých podmienok vyžadovaných § 12 ods. 2 písm. d) zákona o povinnom zmluvnom poistení. Obrana žalovanej o tom, že v čase nehody bola začínajúcou vodičkou bez dostatočných skúseností, pričom nešlo ani o jej vozidlo, z ktorého technickým stavom preto nebola detailne oboznámená síce nemôže ospravedlňovať porušenie jej povinností podľa § 4 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1 a § 137 ods. 1 a 2 písm. c) zákona o cestnej premávke, čo bolo relevantné pri vyvodení jej trestnej zodpovednosti, avšak bez toho, aby u nej bola daná dôkazná povinnosť vyvracať nepreukázané tvrdenia žalobcu o jej vedomosti o technickej nespôsobilosti ňou použitého motorového vozidla, táto jej obrana podľa názoru súdu len posilňuje záver, že vyžadovaná vedomostná zložka u žalovanej v čase vzniku dopravnej nehody prítomná nebola. Keďže z hľadiska uplatňovania regresu poisťovňou nepostačuje len samotná prevádzka, resp. použitie technicky nespôsobilého vozidla, ale vyžaduje sa aj vedomosť poisteného o technickej nespôsobilosti vozidla, ktoré použil v cestnej premávke, bez preukázania ktorej podľa názoru súdu nie sú naplnené zákonné predpoklady pre úspešné uplatnenie regresu, nebolo možné vo veci žalobe vyhovieť. V danom prípade žalobca včas neprodukoval návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré boli opísané podmienky vyhovenia uplatneného regresného nároku spôsobilé preukázať a vykonanými dôkazmi ich súdu ani nepreukázal. Neuniesol tak dôkazné bremeno, ktoré v konaní bol povinný znášať, následkom čoho je zamietnutie jeho žaloby.

28. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na zamietnutie žaloby súd vychádzal zo záveru, že žalovaná mala v konaní úspech v celom rozsahu uplatneného nároku, preto jej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

29. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.